

'We houden van elkaar en horen bij elkaar'

Een solide thuisfront is heel belangrijk als je een zorgtraject volgt vanwege een verslaving. Dat ervoeren ook Chantal Pieters*, haar man Rudy* en hun kinderen Rob en Patricia*. Chantal zocht en kreeg de hulp die ze zo hard nodig had. Rudy hield haar streng maar rechtvaardig bij de les. Hun zorgen zijn nog niet voorbij maar het gezin zet door.

C: "In 2016 kon ik er niet meer omheen: ik was alcoholist, net als mijn vader en mijn broer. Inmiddels is mijn broer overleden, door zelfdoding toen zijn verslavingen - hij gebruikte ook drugs - hem boven het hoofd groeiden."

R: "Door de jaren heen maakten we nogal wat overlijdens mee. Dat hakte er enorm in, vooral bij Chantal."

C: "Om de pijn rond al dat verlies minder te voelen, ging ik steeds meer drinken. Zo kreeg de alcohol ook mij in zijn macht. Rudy zei: 'Dit kan zo niet langer, jij gaat naar de huisarts en vraagt om hulp'. Dat leidde tot mijn eerste opname bij Emergis, in Kloetinge. Een jaar lang stond ik droog, toen sloop het drinken er toch weer in. Dat werd een tweede opname. Niet leuk, wel effectief: sinds tweeënehalf jaar heb ik niet meer gedronken. Dat is voor mijzelf fijn maar vooral ook voor Rudy en de kinderen."

R: "Chantals drankprobleem maakte me droevig, moedeloos en ook heel kwaad. Het ging maar door, ik kreeg er geen grip op. Het werd steeds moeilijker om samen te blijven sporen. Emergis bood ons toen een serie relatiegesprekken aan. Die hebben ons veel goed gedaan. Wel moesten we nogal wat oud gedrag zien om te buigen. Dat was - en is soms nog - best lastig. Maar ik heb altijd gedacht: hoe moeilijk ook: we gaan ervoor."

C: "Rudy is gelukkig een doordouwer. Die eerste opname zag ik helemaal niet zitten. Mijn gezin achterlaten, het vooruitzicht geen alcohol te mogen drinken, Rudy die naast zijn werk ook het huishouden zou moeten doen: ik blokkeerde totaal en wilde niet. Maar Rudy hield voet bij stuk: 'Jij gaat naar Emergis. Punt.' Ik ben gegaan, het was pittig maar het betekende wel het begin van mijn herstel."

**#gaanvoorjedromen #dream
#samengrenzenverleggen**

R: "Dat het beter gaat met met Chantal betekent helaas niet dat we uit de problemen zijn, want onze zoon loopt ook al jaren bij Emergis. Sinds kort, na zestien jaar stampvol problemen, weten we dat hij autistisch is. Daarnaast heeft hij een alcoholprobleem en werkt zijn schildklier te traag. Verder had hij een hasjverslaving, maar daar is hij gelukkig vanaf. Omdat hij agressief gedrag vertoonde en daarbij weleens handtastelijk werd, zette Emergis het GIA-team in (=Geweld in Afhankelijkheidsrelaties). Ook werd er contact gelegd met Veilig Thuis (=het advies- en meldpunt voor huiselijk geweld, kinder- en oudermishandeling)."

C: "Alle behandelaars en begeleiders kwamen geregeld met Rudy en mij samen, om onze zorgbehoeften en de geboden hulp steeds goed op elkaar af te stemmen. Soms was onze dochter daar bij aanwezig. Onze zoon niet want hij vond het te confronterend allemaal, maar hij kreeg altijd een terugkoppeling vanuit Emergis. Dat werkte goed. Inmiddels ben ikzelf geen cliënt meer van Emergis. Wél hebben we regelmatig gezinsgesprekken onder leiding van een systeem therapeutisch werker bij Emergis, om als gezinsleden onderling zo goed mogelijk met elkaar in contact te blijven."

R: "Er is ontzettend veel gebeurd in ons gezin en we zijn er dus nog niet. Maar we houden van elkaar en horen bij elkaar. Opgeven is gewoon geen optie. Samen vormen we ons eigen, kleine netwerk en we zetten door. Samen sta je sterker dan alleen. Zo simpel is het".

*Niet de werkelijke naam, deze is bij de redactie bekend.

